

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 20 stycznia 2026 r.

Poz. 325

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR NK-II.4131.7.2026.KK WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 19 stycznia 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXI/88/25 Rady Gminy Mały Płock z dnia 18 grudnia 2025 r. w sprawie wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy i zasad wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy Mały Płock na lata 2026-2030.

UZASADNIENIE

W dniu 18 grudnia 2025 r. Rada Gminy Mały Płock podjęła uchwałę Nr XXI/88/25 w sprawie wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy i zasad wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy Mały Płock na lata 2026-2030.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 23 grudnia 2025 r. i z urzędu poddana została kontroli legalności. Przeprowadzona analiza wykazała, iż uchwała Nr XXI/88/25 podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym organ nadzoru w dniu 13 stycznia 2026 r. wszczął postępowanie nadzorcze, celem stwierdzenia jej nieważności. Zgodnie bowiem z art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jej doręczenia organowi nadzoru.

Mocą postanowień przedmiotowej uchwały Rada Gminy Mały Płock uchwaliła wieloletni program gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Mały Płock na lata 2026-2030 (załącznik Nr 1) oraz zasady wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Mały Płock (załącznik Nr 2).

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725), dalej jako „ustawa”, rada gminy uchwała wieloletnie programy gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy. Natomiast, jak wynika z treści przepisu art. 21 ust. 2 ustawy, wieloletni program gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy powinien być opracowany na co najmniej pięć kolejnych lat i obejmować w szczególności:

- 1) prognozę dotyczącą wielkości oraz stanu technicznego zasobu mieszkaniowego gminy w poszczególnych latach;
- 2) analizę potrzeb oraz plan remontów i modernizacji wynikający ze stanu technicznego budynków i lokali, z podziałem na kolejne lata;
- 3) planowaną sprzedaż lokali w kolejnych latach;
- 4) zasady polityki czynszowej oraz warunki obniżania czynszu;

- 5) sposób i zasady zarządzania lokalami i budynkami wchodzącymi w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz przewidywane zmiany w zakresie zarządzania mieszkaniowym zasobem gminy w kolejnych latach;
- 6) źródła finansowania gospodarki mieszkaniowej w kolejnych latach;
- 7) wysokość kosztów w kolejnych latach, z podziałem na koszty bieżącej eksploatacji, koszty remontów oraz koszty modernizacji lokali i budynków wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, koszty zarządu nieruchomościami wspólnymi, których gmina jest jednym ze współwłaścicieli, a także koszty inwestycyjne;
- 8) opis innych działań mających na celu poprawę wykorzystania i racjonalizację gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy, a w szczególności:
 - a) niezbędny zakres zamian lokali związanych z remontami budynków i lokali,
 - b) planowaną sprzedaż lokali.

Analiza uchwały z uwzględnieniem ram prawnych wymaganych dla wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy, stanowiącego załącznik Nr 1 do uchwały XXI/88/25 dalej jako „Program”, pozwala stwierdzić, iż nie zawiera on w swej treści kompletnej regulacji wszystkich spośród obligatoryjnych elementów, wymaganych na mocy art. 21 ust. 2 ww. ustawy. Program nie określa bowiem w wystarczający sposób:

- prognozy dotyczącej stanu technicznego zasobu mieszkaniowego Gminy Mały Płock w poszczególnych latach (art. 21 ust. 2 pkt 1 ustawy),
- planu remontów i modernizacji wynikającego ze stanu technicznego budynków i lokali, z podziałem na kolejne lata (art. 21 ust. 2 pkt 2 ustawy),
- planowanej sprzedaży lokali w kolejnych latach (art. 21 ust. 2 pkt 3 ustawy),
- warunków obniżenia czynszu z uwagi na ogólny stan techniczny budynku (art. 21 ust. 2 pkt 4 ustawy).

Ponadto, Rada nie określiła w Programie wystarczająco precyzyjnie i kompleksowo wymienionych w art. 21 ust. 2 pkt 8 ustawy innych działań mających na celu poprawę wykorzystania i racjonalizację gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy, a w szczególności:

- a) niezbędnego zakresu zamian lokali związanych z remontami budynków i lokali,
- b) planowanej sprzedaży lokali.

Program zawiera jedynie ogólne wytyczne dla organu wykonawczego co do gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Mały Płock w zakresie ustalania stawki czynszu, bez odniesienia się do wyżej wymienionych zagadnień oznaczonych literami a i b.

Należy podkreślić, że niepełne uregulowanie przez organ stanowiący któregokolwiek z niezbędnych elementów wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy skutkuje brakiem pełnej realizacji upoważnienia ustawowego i ma istotny wpływ na ocenę zgodności z prawem podjętego aktu, stanowiąc podstawę stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w całości, ze względu na niepełną realizację normy kompetencyjnej (wyrok WSA w Szczecinie z 18 marca 2010 r., sygn. akt II SA/Sz 1416/09; wyrok WSA w Opolu z 13 grudnia 2007 r., sygn. akt II SA/Op 480/07, wyrok WSA w Opolu z 15 listopada 2004 r., sygn. akt II SA/Wr 1567/02).

Wbrew treści art. 21 ust. 2 pkt 1 ustawy, w Rozdziale 1 Programu, organ stanowiący pominął prognozę stanu technicznego zasobu mieszkaniowego gminy w poszczególnych latach. Określenie użyte przez Radę w Rozdziale 2 punkcie 5. Programu o treści: „Stan techniczny wyżej wymienionych lokali komunalnych i lokalu pod najem socjalny jest dobry” nie zawiera elementu prognozowania, a więc przewidywanych zmian, bądź też przewidywanego braku takich zmian w okresie, na który sporządzony został wieloletni program gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy. Z normy wyrażonej w art. 21 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy jednoznacznie wynika, że prognoza (nie tylko dotycząca wielkości ale też stanu technicznego), winna zostać wykonana z podziałem na kolejne lata, czego Rada w tym przypadku nie uczyniła.

Pojęcie „prognoza” nie zostało co prawda wyjaśnione w ustawie o ochronie praw lokatorów (...), jednak w orzecznictwie wskazuje się na znaczenie tego słowa ujęte w uniwersalnym słowniku języka polskiego. Zasadnym jest powołanie się tu na wyrok WSA w Opolu z dnia 3 października 2011 r., sygn. akt II SA/Op 300/11, który wskazał, że „Pod pojęciem "prognoza" w Uniwersalnym słowniku języka polskiego rozumie się "przewidywanie przyszłych faktów, zdarzeń, zjawisk, itp. oparte na uzasadnionych, zwykle naukowych, przesłankach, danych, okolicznościach, badaniach, formułowane najczęściej przez specjalistów w danej dziedzinie” (por. str. 568, Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa 2003 r.). W świetle znaczenia pojęcia "prognoza" użytego w art. 21 ust. 2 pkt 1 ustawy, obowiązkiem uchwałodawcy było nie tylko przedstawienie aktualnych danych dotyczących zasobu mieszkaniowego (...), ale także przedstawienie prognoz opartych na tych danych”.

Jak można domniemywać, Rada Gminy Mały Płock wskazuje stan techniczny lokali na chwilę sporządzenia Programu. Nie zawiera on jednak elementu prognozowania, o którym wspomniano wyżej, zatem Rada nie wypełniła delegacji ustawowej, wynikającej art. 21 ust. 2 pkt 1 ustawy.

Realizując obowiązek wynikający z art. 21 ust. 2 pkt 2 ustawy przeprowadzenia w Programie analizy potrzeb oraz planu remontów i modernizacji wynikającego ze stanu technicznego budynków i lokali, z podziałem na kolejne lata Rada zawarła jedynie swego rodzaju deklarację dotyczącą wykonywania tylko niezbędnych napraw i remontów wynikających z konieczności utrzymania stanu technicznego budynków i lokali na poziomie zapewniającym bezpieczeństwo ludzi i mienia w okresie użytkowania oraz utrzymania estetyki budynku i jego otoczenia (pod warunkiem posiadania przez Gminę środków finansowych przeznaczonych na ten cel – czego ustawodawca w ogóle nie przewidział). Podobnie jak w poprzednim punkcie zabrakło w tym przypadku elementów planowania na poszczególne lata obowiązywania Programu.

Realizując zaś obowiązek określenia w Programie planowanej sprzedaży lokali w kolejnych latach wynikający z art. 21 ust. 2 pkt 3 ustawy Rada dopuściła warunkową sprzedaż lokali będących własnością Gminy w przypadku pojawienia się wniosków najemców czy też nabywców. W tym przypadku również pominięty został element planowania. Skoro Rada Gminy planuje sprzedaż lokali w kolejnych latach należało to szczegółowo uregulować w treści Programu.

W Rozdziale 4 Programu, Rada Gminy ponownie nie dostosowała się do zapisów wynikających z ustawy. Z art. 21 ust. 2 pkt 4 wynika, że wieloletni program gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy powinien obejmować w szczególności zasady polityki czynszowej oraz warunki obniżania czynszu. Powyższe wskazuje, że skoro to rada gminy określa politykę czynszową w wieloletnim programie gospodarowania zasobem mieszkaniowym gminy, to niewątpliwie w uchwale tej, w myśl postanowień art. 7 ust. 1 pkt 1-4 ustawy, rada powinna ustalić zasady ustalania stawki czynszu z uwzględnieniem wszystkich wymienionych tam czynników, obniżających lub podwyższających wartość użytkową lokalu. Ustawodawca w art. 7 ust. 1 pkt 1-4 ustawy nakłada na właściciela obowiązek ustalenia stawki czynszu za 1 m² powierzchni użytkowej lokali, z uwzględnieniem czynników podwyższających lub obniżających ich wartość użytkową, a w szczególności:

- 1) położenia budynku;
- 2) położenia lokalu w budynku;
- 3) wyposażenia budynku i lokalu w urządzenia techniczne i instalacje oraz ich stanu;
- 4) ogólnego stanu technicznego budynku.

Organ stanowiący w punkcie 6 lit. a i b Programu ustalił, czynniki podwyższające i obniżające podstawową stawkę czynszu, jednakże pominięty został ogólny stan techniczny budynku. Uchwała zatem nie zawiera wszystkich elementów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy. Na obligatoryjne występowanie wszystkich wymienionych tam czynników wyraźnie wskazuje zwrot: „w szczególności”.

Istotnym naruszeniem prawa w niniejszym Programie jest też brak wskazania warunków obniżania czynszu. Skoro Program ten winien w szczególności obejmować zasady polityki czynszowej oraz warunki obniżania czynszu, to takie zapisy winny być w nim zawarte obowiązkowo. Krąg osób uprawnionych do korzystania z obniżki czynszu określony został przez ustawodawcę, a jedynym kryterium takiego uprawnienia może być dochód poszczególnych najemców (art. 7 ust. 2 ustawy). W niniejszym Programie Rada pominęła ten zapis ustawy, narażając tym samym akt ten na konieczność wyeliminowania go z porządku prawnego.

Analiza formalnoprawna załącznika Nr 2 do uchwały Nr XXI/88/25 zawierającego Zasady wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Mały Płock wykazała z kolei niewypełnienie przez Radę delegacji ustawowej zawartej w art. 21 ust. 3 pkt 5 ustawy poprzez nieokreślenie w sposób prawidłowy sposobu poddania spraw rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali kontroli społecznej (art. 21 ust. 3 pkt 5 ustawy).

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy, rada gminy uchwała: zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, w tym zasady i kryteria wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy, jeżeli w mieszkaniowym zasobie gminy wydzielono lokale przeznaczone na ten cel. Natomiast z art. 21 ust. 3 pkt 1 – 6b wynika, iż zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać w szczególności:

- 1) wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniająca oddanie w najem lub podnajem lokalu na czas nieoznaczony i najem socjalny lokalu oraz wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniająca stosowanie obniżek czynszu;
- 2) warunki zamieszkiwania kwalifikujące wnioskodawcę do ich poprawy;
- 3) kryteria wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony i umowy najmu socjalnego lokalu;
- 4) warunki dokonywania zamiany lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz zamiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach;
- 5) tryb rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali oraz sposób poddania tych spraw kontroli społecznej;
- 6) zasady postępowania w stosunku do osób, które pozostały w lokalu opuszczonym przez najemcę lub w lokalu, w którego najem nie wstąpiły po śmierci najemcy;
- 6a) warunki, jakie musi spełniać lokal wskazywany dla osób niepełnosprawnych, z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb wynikających z rodzaju niepełnosprawności;
- 6b) zasady przeznaczania lokali na realizację zadań, o których mowa w art. 4 ust. 2b.

Uchwalone przez Radę Gminy Mały Płock zasady wynajmowania lokali, jako akt prawa miejscowego, powinny kompleksowo i szczegółowo regulować wszystkie kwestie wskazane w upoważnieniu ustawowym, mając na uwadze potrzeby danej społeczności lokalnej. Świadczy o tym użyty w treści art. 21 ust. 3 ustawy zwrot „w szczególności” wskazujący, że materia podlegająca uregulowaniu w uchwale rady gminy, nie została określona w sposób wyczerpujący, z tym, że wyszczególnione przez ustawodawcę w art. 21 ust. 3 ustawy kwestie rada gminy obowiązana jest uwzględnić w uchwale określającej zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. Stanowisko takie wyraził m.in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 listopada 2004 r. sygn. akt OSK 883/04. Pominięcie przez radę któregoś z obligatoryjnych elementów uchwały skutkuje brakiem pełnej realizacji upoważnienia ustawowego i ma istotny wpływ na ocenę zgodności z prawem podjętego aktu. Rada gminy obowiązana jest bowiem przestrzegać zakresu upoważnienia, udzielonego jej przez ustawę. Niewyczerpanie zakresu przedmiotowego przekazanego przez ustawodawcę do uregulowania w drodze uchwały, skutkuje zaś istotnym naruszeniem prawa.

Tymczasem ocena legalności przedmiotowej uchwały wykazała, że Rada Gminy Mały Płock nie uwzględniła w pełni dyspozycji wynikającej z art. 21 ust. 3 pkt 5 ustawy i nie określiła w uchwale w sposób prawidłowy sposobu poddania spraw rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali kontroli społecznej. W zakresie uregulowania tej materii Rada postanowiła m.in. w pkt 3 Rozdziału 6 załącznika Nr 2, iż „Wójt gminy powołuje społeczną Komisję Mieszkaniową w formie zarządzenia, jeżeli jest więcej chętnych do wynajmu tego samego lokalu, składającą się z minimum 5 osób powołanych spośród przedstawicieli Rady Gminy i pracowników Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej”.

Należy w tym miejscu wskazać na istotę wynikającą z brzmienia obowiązkowej zasady sformułowanej w art. 21 ust. 3 pkt 5 ustawy, jaką musi z woli ustawodawcy uregulować rada gminy, czyli poddanie kontroli społecznej trybu rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, gdzie istotą jest zagwarantowanie możliwości faktycznego i niezależnego oddziaływania czynnika społecznego na podejmowane wybory i decyzje. Dodatkowo, należy wskazać, że kontrola społeczna musi mieć wymiar realny, gwarantujący możliwość faktycznego oddziaływania czynnika społecznego. Dlatego też scedowanie przez Radę Gminy na Wójta Gminy (tj. organ rozpatrujący wnioski i decydujący o przyznaniu lokalu) kompetencji do powoływania Społecznej Komisji Mieszkaniowej powoduje, że nie będzie zapewniona gwarancja faktycznego oddziaływania czynnika społecznego w sprawowaniu kontroli. Wskazana Komisja ma bowiem sprawować kontrolę społeczną właśnie nad organem wykonawczym gminy (tu: Wójtem Gminy Mały Płock) w zakresie trybu rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali. Biorąc zatem pod uwagę, że organ wykonawczy gminy decyduje w całości o jej składzie osobowym, nie można uznać, że stanowi to realną kontrolę społeczną, wskazaną w art. 21 ust. 3 pkt 5 ustawy. Z racji kompetencji Wójta jako organu, który w tym konkretnym przypadku podejmuje decyzję o przydziale lokalu, takie regulacje uchwały budzą duże wątpliwości, chociażby z tej przyczyny, iż to właśnie komisja społeczna ma sprawować kontrolę nad organem wykonawczym w ww. zakresie.

Organ nadzoru podkreśla, że zgodnie z przepisem art. 21 ust. 3 pkt 5 ustawy, rada w uchwale ma określić sposób poddawania kontroli społecznej wyłącznie trybu rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali. Z powyższego wynika, że kontroli społecznej mają być poddane jedynie te czynności, które składają się na tryb postępowania. W związku z tym kontrola przybrać powinna charakter formalny, a nie merytoryczny. Kontrola takiego trybu będzie więc sprowadzała się do weryfikacji tego, czy w danym postępowaniu o przydział lokali mieszkalnych zostały zachowane wszystkie przewidziane uchwałą procedury, jak były one stosowane i czy były stosowane poprawnie. Przykładowo można wskazać, że ocenie w ramach kontroli społecznej będą zatem podlegały np. liczby złożonych wniosków, liczby wniosków rozpoznanych pozytywnie i negatywnie czy też społeczna kontrola spraw związanych z gospodarowaniem mieszkaniowym zasobem gminy, realizowana jest poprzez sporządzenie i podanie do publicznej wiadomości, w określonym terminie każdego roku, raportu za rok poprzedni. Raport przedstawia: liczbę lokali mieszkalnych, liczbę osób znajdujących się na liście osób oczekujących na mieszkanie, liczbę nowych wniosków umieszczonych na liście, liczbę wniosków skreślonych z listy wraz z przyczyną skreślenia, dla który zawarto umowę najmu lokalu lub najmu socjalnego lokalu, powierzchnię najętego lokalu, liczbę osób należących do gospodarstwa domowego wnioskodawcy, średni miesięczny dochód gospodarstwa domowego, zastosowaną zasadę pierwszeństwa wraz z uzasadnieniem.

W tym miejscu należy podkreślić, że kontrola jest instrumentem prawnym nie zawierającym cech władczego oddziaływania, wkraczania w działalność podmiotów kontrolowanych w celu korygowania tej działalności. Kontrolą jest ogół czynności zmierzających do ustalenia faktycznego stanu rzeczy, połączony z oceną stanu istniejącego, a więc zastanego. Polega ona na sprawdzaniu i ocenianiu określonej działalności lub jakiegoś stanu, zaś jej treścią jest przede wszystkim: obserwowanie i rozpoznawanie danej działalności lub stanu; ocena tej działalności lub stanu prowadząca do stwierdzenia, że są one prawidłowe lub nieprawidłowe; diagnoza co do przyczyn ewentualnych nieprawidłowości; sformułowanie wniosków odnośnie do przeciwdziałania powstawaniu nieprawidłowości w przyszłości i wytycznych prowadzących do zmiany nieprawidłowego postępowania kontrolowanego podmiotu. Kontrola jest zatem pozbawiona władczej i wiążącej ingerencji, przez co nie ma możliwości bezpośredniego wpływania i uczestniczenia w procesie realizacji zadań przez podmiot kontrolowany.

Organ nadzoru wskazuje również, że przedmiotowa Komisja Mieszkaniowa nie powinna brać udziału w procesie przydziału lokali mieszkalnych wnioskodawcom, gdyż nie będzie to stanowić elementu kontroli społecznej. Z treści zawartej pkt 3 lit. c Rozdziału 6 Zasad wynajmowania lokali wynika, że do zadań Społecznej Komisji Mieszkaniowej należy m.in. opiniowanie wniosków osób ubiegających się o wynajem lub zamianę lokalu i przedkładanie opinii Wójtowi Gminy. Tym samym *de facto* Społeczna Komisja Mieszkaniowa będzie miała rolę opiniodawczą w trakcie trwającego postępowania o przydział lokalu, co zdaniem organu nadzoru należy uznać za niedopuszczalne. W konsekwencji na podstawie treści przedmiotowej uchwały, nie można jednoznacznie ustalić, jak będzie wyglądał sposób poddania spraw rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali kontroli społecznej.

W ocenie organu nadzoru, powyżej opisane uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Niewyczerpanie zakresu przedmiotowego przekazanego mocą ustawy do regulacji w drodze uchwały skutkuje istotnym naruszeniem prawa i stwierdzeniem nieważności uchwały w całości.

Jednocześnie wskazać należy na nieprawidłową budowę przedmiotowego aktu prawa miejscowego (w zakresie załącznika Nr 1 i 2 do przedmiotowej uchwały) w świetle postanowień rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 203). Zastosowana w obrębie załącznika do uchwały budowa i systematyzacja uchybia zasadom systematyzacji przepisów prawnych zgodnie z § 124 w związku z § 143 ww. rozporządzenia. Tym samym, samodzielne zdania powinny uzyskiwać oznaczenie „paragraf”, gdyż jest to podstawowa jednostka redakcyjna i systematyzacyjna rozporządzeń oraz analogicznie aktów prawa miejscowego. Paragrafy dzielą się na ustępy, ustępy na punkty, punkty na litery itd., a litery na tiret. Kwestionowana uchwała została opracowana niezgodnie z przedstawionymi zasadami techniki prawodawczej.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXI/88/25 Rady Gminy Mały Płock jest w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Podlaskiego
Z-ca Dyrektora Wydziału Nadzoru i Kontroli
Bożena Gołębiowska